

FARSKÁ RODINA

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

Ročník III. * Číslo 4 * október - december 2013

farskarodina@gmail.com

www.fara.sk/snv

Vianoce – príchod Kráľa

TEXT: SANDRA KOTRADYOVÁ
SNÍMKA: ILUSTRÁČNÁ

Príchod Božieho Syna na túto zem nebol veľmi vznešený. Narodil sa ako pocestný bez tepla domova v chudobnej maštali. Ktorý rodič by si takto naplánoval narodenie svojho dieťaťa? Božia prozretelosť, dokonalá v čase i prostriedkoch, to ale presne takto naplánovala. Prečo?

Ak sa pozrieme na Ježišovo narodenie nie telesnými, ľudskými očami, ale vezme do úvahy duchovný rozmer vtelenia, môžeme poodhaliť Boží zmysel pre skutočné hodnoty. Každý, kto držal v ruke práve narodené dieťaťko, vie, že potrebuje cítiť blízkosť matky. Túto potrebu mal Ježiš dokonale naplnenú. Milujúca náruč Panny Márie a istota bezpečia v blízkosti svojho pestúna svätého Jozefa zabezpečili

li malému Ježišovi príchod na svet plný lásky, pokoja a bezpečia. Nič viac si Ježiš v tej chvíli ani nemohol priať.

Ježiško dostal od Otca ešte viac. Boh Otec si svoju radosť z príchodu svojho Syna na svet nenechal len pre seba. Evanjelista Lukáš to opisuje slovami anjela: „Zvestujem vám **velkú radosť**, ktorá bude patriť všetkým ľuďom“ (Lk 2,10). Pre Boha Otca a celé nebo to bola skutočne radosťná udalosť. V evanjeliu podľa Lukáša sa ďalej píše: „A **hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle**“ (Lk 2, 13-14). Prvé hodiny Ježišovho života boli sprevádzané obrovskou radosťou. Celé nebo spolu s pastiermi sa radovalo a spievalo piesne chvál pre mocného a vznešeného Kráľa.

A to nebolo všetko. Boh sa dal najstým, ktorí ho hľadali. Boh Otec poslal hviezdu, ktorá ukázala trom kráľom cestu k Ježišovi. Prišli sa mu pokloniť vladári. Tým, že sa mu pozemskí králi klaňali, dali najavo, že On je najväčší, že Jeho moc a vláda presahuje hranice zeme a siaha až po nebesia.

Vianoce sú časom hlbšieho prežívania Božej blízkosti a blízkosti milovaných osôb. Ponúkajú šancu hľadať Boha v Božom slove i v spoločenstve veriacich, oslavovať Ho, prijímať dary i obdarovávať.

Kristus sa rodí v blízkosti milujúcich osôb, ktoré sa tešili z jeho príchodu. Dovoľme aj my, aby sa narodil i v našich srdciach. Dovoľme, aby mohol nanovo vstúpiť do nášho príbytku a priniesť požehnanie a spásu. ■

PRIJMIME DAR VIANOČ

str. 3

MATERSKÉ CENTRUM DIETKA

str. 4-5

VZÁJOMNÁ ŠANCA

str. 6-7

Milí čitatelia!

Goran je štyridsiatnik žijúci v Medžugorí. Príbeh jeho života je alarmujúci a fascinujúci zároveň. Matku, poznačenú tragickou smrťou dcéry, život psychicky zdrví. Neskôr podľahne alkoholu, ochorie a zomiera. Otec, námorník, je viac na mori ako doma. Malý Goran hľadá pomoc na ulici. Svoje starosti zdieľa so „skúsenými“ kamarátmi, ktorí ho privádzajú k neviazaným zábavám, alkoholu, krádežiam a drogám. Goran dospieva a jeho správanie dosahuje extrémny. Nasledujú úniky, spory s otcom, pobyty na psychiatrii, vo väzeniach. Goran sa stáva bezdomovcom. Na ulici prežije dlhých deväť rokov. Zdrogovaný, opitý, otrhaný, smradľavý, vychudnutý na kosť túži zomrieť. Všetky pokusy „odísť“ z tohto sveta zlyhávajú. Jedného dňa ho v parku nachádza žena – matka podobne „strateného“ syna – a kupuje mu lístok do Medžugoria. Goran prichádza pred dvere komunity Cenacolo, kde sa ho ujímajú chlapci, ktorí prežili podobný osud. Začína proces uzdravovania. Obety, rozhovory, modlitby, adorácie, sviatosti zmierenia, sväté omše, duchovný život, porozumenie kamarátov, podpora sestry Elvíry – zakladateľky komunity, pomoc kňazov, prehodnocovanie života, krízy, pády, bolestné stretnutie s otcom. Goran je na ceste záchranu. Neskôr, už ako uzdravený, odchádza z komunity. Žije a pracuje v Medžugorí. Stretáva dievčinu, do ktorej sa zamiluje. Ona, krásna, mladá, hlboko veriaca kresťanka, ktorá prichádza do Medžugoria v modlitbe hľadať svoje povolanie. On – bývalý narkoman s pochybnou minulosťou a otáznou budúcnosťou. Po dlhom duchovnom boji dievčina súhlasí s priateľstvom. Trvá zopár rokov, kým uzavrujú sviatostné manželstvo. Dnes je z nich krásna rodinka s tromi deťmi.

Stretnúť Gorana osobne je veľkým zážitkom. Sála z neho priamosť, pravdivosť, láskavosť, obetavosť, humor a radosť. Málokto si vie predstaviť tohto šarmantného muža ako trosku, ktorou pred rokmi bol. Pripomienkou sú iba

rany na rukách. Po vypočítaní jeho svedectva nemáte slov. Máte iba túžbu plakať od dojatia a ďakovať Stvoriteľovi za zázrak. Zázrak obrátenia, zázrak vzkriesenia, zázrak života.

Boh chcel, aby sme sa narodili – daroval nám prostredníctvom otca a matky život ako Jeho nesmierny a častokrát nedoceňovaný dar. Boh robí všetko pre to, aby sme sa zrodili i pre večný život – pre kráľovstvo lásky - cez Syna.

Keby nebolo tých, ktorí uverili, že Boh má moc vzkriesiť, Goran by tu už nebol. Keby nebolo Goranovej túžby po zmene, po živote, Goran by zomrel.

Keď nebude Teba, brat, sestra, mnohí nespoznajú, že Boh je láska, že existuje a je darcom ŽIVOTA. Choď a svedči! Boh Ťa potrebuje.

Drahí naši čitatelia!

Prešlo tristošesťdesiatpäť dní, počas ktorých sme mali šancu rásť – zdokonaľovať sa v poznaní seba, sveta i Boha. Veríme, že i štyri tohtoročné vydania Farskej rodiny boli v tomto procese pomocníkmi.

Dúfame, že s Božou pomocou bude toto dielo i naďalej košatieť.

V mene celého redakčného tímu úprimne ďakujem duchovným otcom farnosti za ich modlitby a podporu.

Vrelá vďaka patrí prispievateľom, ktorí boli ochotní zdieľať svoje znalosti, skúsenosti, zážitky. Veľké ďakujem adresujem pracovným redaktorom, tvorivému grafikovi, obetavým pracovníkom kežmarskej tlačiarne za ich podiel na úspešnosti tohto diela.

Vám, milí čitatelia, vyslovujem vrúcne Pán Boh zaplať za prejavenný záujem, za finančnú, duchovnú i morálnu podporu, ktorú nám poskytujete. I naďalej sa o ňu uchádzame.

V mene redakčného tímu Vám želim, aby vianočné sviatky boli príležitosťou poďakovať sa Stvoriteľovi za darovaného Syna a šancu „nezahynúť.“

V roku 2014 sa na Vás teší a o modlitbu prosí

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka časopisu

POZVÁNKY

Dobrá novina v Spišskej Novej Vsi – 19. ročník

Aj tohto roku sa naša farnosť zapojí do koledníckej zbierky DOBRÁ NOVINA.

26. a 27. decembra 2013 kolednícke detské skupinky navštívia rodiny, ktoré prejavia záujem o koleďovanie vhođením lístka so svojim menom a presnou adresou do niektorej z pokladničiek v kostoloch.

Ak nebudete môcť prijať koledníkov a chcete prispieť na projekty podporované DOBROU NOVINOU, máte možnosť prispieť na účet DOBREJ NOVINY prostredníctvom darcovskej SMS. Stačí od 1. 12. 2013 do 31. 1. 2014 poslať SMS správu s textom „DMS DOBRANOVINA“ (dms – medzera – dobranovina) na číslo 877 vo všetkých mobilných sieťach. Cena jednej SMS je 2,- Eur.

V minulých ročníkoch sa zbierali okrem eur aj slovenské mince i bankovky. V prípade, že Vám ešte slovenské peniaze ostali, v tomto ročníku je možné ešte prispieť bankovkami (už nie mincami).

Viac informácií na www.dobranovina.sk a na nástenkách v kostoloch.

Požehnané Vianoce žejajú eRkári.

Mária Čujová

***

VIANOČNÝ BAZÁR

Cirkevné gymnázium Štefana Mišíka v Spišskej Novej Vsi Vás pozýva na VIANOČNÝ BAZÁR, ktorý sa uskutoční dňa 16. decembra 2013 o 16.00 h v priestoroch gymnázia. V príjemnej predvianočnej atmosfére budeme ponúkať na predaj vlastné výrobky. Finančný výťažok poputuje na dobročinné účely. Čas nakupovania spríjemní vianočnými koledami školský spevácky zbor.

Jana Marcinčinová

***

XII. FARSKÝ PLES

Srdečne Vás pozývame na XII. Farský ples, ktorý sa bude konať 15. februára 2014 o 19.00 h v koncertnej sále Reduty. Cena vstupenky je 25,- Eur. Každá vstupenka bude zlosovateľná v tombole. Objednávky na telefónnom čísle: 0904 821 958.

Iveta Mitriková

***

XVII. NEALKOHOLICKÝ PLES

V spolupráci s farským úradom v Smižanoch pripravujeme XVII. Nealkoholický ples, ktorý sa uskutoční dňa 18. januára 2014. Hrať bude hudobná skupina Spirit. Predaj lístkov – Farský úrad Smižany, informácie a telefón - 0918 981 789.

Magda Szigetiová

***

Milostiplné sviatky Narodenia Pána, veľa Božích milostí a pokoja!

Redakcia Farskej rodiny

Prijmime dar Vianoc

TEXT: ThLic. ANTON ZIOLKOVSKÝ, PhD. • SNÍMKA: INTERNET

Kto z nás by nemal rád Vianoce? Skracujúce sa dni a stále väčší chlad charakterizujú obdobie po Všetkých svätých. Štyri ročné obdobia pripomínajú ľudský život. Jar, v ktorej sa život prudko rozvíja, leto so všetkými krásami a jeseň, ktorá pripomína, že všetko na tomto svete má svoj koniec. Cirkev práve na prelom jesene a zimy vložila začiatok adventu, nového cirkevného roka a hneď na to sviatok Narodenia Pána – Vianoce. I keď nie sú najdôležitejším cirkevným sviatkom, určite ich v najväčšej miere možno stotožniť so sviatkom rodiny. Prežívanie Vianoc v kruhu najbližších patrí k tým najkrajším a najposvätejším okamihom, ktoré si pamätáme celý život. Je to krehká spomienka, ktorú si chránime ako ten najväčší poklad. Niet sa čo čudovať. Lebo prežívanie narodenia Pána Ježiša spolu s pokojnou atmosférou vzájomnej blízkosti má na každého veľký vplyv.

Na Vianoce sa ľudia snažia byť pri sebe. Tento sviatok by ale strácal na sile, keby sme ho zjednodušili len na rodinný sviatok. Predsa len, je to sviatok Božieho narodenia. Zrodenie ľudského života vždy sprevádza veľká radosť. Ježišovo narodenie sa stalo súčasťou našich národných a kultúrnych tradícií. Nádherné vianočné piesne, betlehemy, vysvietené vianočné stromčeky, jasličkové pobožnosti. Je fascinujúce pozorovať drobcov pred betlehemom v kostole. Detské oči sa nevedia vynadívať na tých niekoľko figúrok v maštalke vystlanej slamou, uprostred ktorej je kolíska s Dieťaťom. Obraz tej pamätnej betlehemskej noci dokáže zhypnotizovať asi každého človeka. Pohľad na biedu, ktorá je spojená s tolkou láskou zo strany dobrotivého Boha, vie obmäkčiť každé ľudské srdce.

Prežívanie Vianoc je spojené so spomienkami a sentimentom. Ale stále bude platiť, že Vianoce prinášajú posolstvo, ktoré sa oplatí znovu pripomínať. Hovorí o našom Bohu, ktorý sa rozhodol darovať nám samého seba v plnosti. Svedčia o Bohu, ktorý sa rozhodol byť nám veľmi blízko a podstúpiť pritom všetky ľudské obmedzenia. Stvoriteľ to nespravil náhodou. Chcel láskou premôcť, čo my nedokážeme: hriech a smrť. Preto sa Boh stal človekom, narodil sa a žil medzi nami viac ako tridsať rokov, aby dovŕšil svoje

Znázornenie zrodenia. Snímka: Jeff Weese

poslanie smrťou na kríži a zmŕtvychvstaním. Na toto všetko treba pamätať práve na Vianoce.

**PRETO SA BOH STAL ČLOVEKOM,
NARODIL SA A ŽIL MEDZI NAMI
VIAC AKO TRIDSAŤ ROKOV, ABY
DOVŔŠIL SVOJE POSLANIE SMRŤOU
NA KRÍŽI A ZMŔTVYCHVSTANÍM.**

Narodenie Ježiša nám hovorí, že skutčná láska je ochotná podstúpiť všetky obete pre toho, koho miluje. Vianoce pripomínajú, že ľudský život je veľmi vzácny, lebo ho posvätil sám Boh, keď si vzal na seba ľudské telo. Betlehemské dieťa vraví, že človek na svoj život a vlastnú biedu nie je nikdy sám. Je dobré si toto všetko pripomenúť. Je múdre nájsť si čas aspoň počas vianočných sviatkov, aby sme si tieto veľké, ale jednoduché pravdy stále pripomínali. Život je síce krásny, ale nie jednoduchý. Nevieme, čo nás čaká zajtra. Netušíme, akým výzvam budeme čeliť. Vieme, čo sme už museli vo svojom živote zvládnuť. Platí to o osobnom i spoločenskom živote. Zápasíme s rozličnými zdravotnými ťažkosťami. Nedokážeme

stále vnášať pokoj do medziludských vzťahov. Na spoločenskej rovine sme svedkami reálnych útokov na základné prirodzené inštitúcie: manželstvo a rodinu, nehovoriac o ochrane nenarodeného života. Mnohí ľudia sú bez práce a žijú v zlých sociálnych podmienkach. Strácame dôveru v ľudí a inštitúcie, nezaujímame sa o verejný život, lebo sa cítime oklamaní a frustrovaní. Takáto môže byť pravda o našom živote.

Napriek tomuto všetkému každý rok slávime Vianoce. Každý rok, znova a znova, sa vystavujeme lúčom Božej lásky, aby sme načerpali silu, mali viac nádeje, viery a dokázali viac milovať. Vieme, že si nezaslужujeme, čo nám Boh dáva. Narodenie Božieho Syna je veľkým darom. Vianoce sú nielen vtedy, keď sme spolu. Vianoce sú vtedy, keď cítime, že sme milovaní. Toto je posolstvo vianočných evanjelií. Boh sa nám daroval a robí tak stále. Staňme sa aj my darom pre iných. Ľudia okolo nás, nech žijú akokoľvek, si zaslúžia našu pozornosť a lásku. Boh v betlehemských jasliach takto cez otvorené ľudské srdcia prichádza medzi nás. A zostáva s nami. Prijmime s pokorou tento Dar. ■

Materské centrum Dietka v Spišskej Novej Vsi

TEXT: LUCIA SMOLEJOVÁ • SNÍMKY: A. OGURČÁKOVÁ

Podporná skupina dojčiacich matiek a tehuľiek v Dietke

Rola ženy - matky nadobudla v histórii rôzne podoby. V praveku v rámci matriarchátu sa príslušnosť k rodu odvodzovala od matky. V staroveku mohla žena - matka spravovať veľkú ríšu. V stredoveku a novoveku bola žena hlavne matkou a ženou v domácnosti. V modernej dobe musí zvládnuť zamestnanie, starostlivosť o rodinu aj prácu v domácnosti. Nie je to jednoduché. Zložitý je v nejednom prípade aj proces začleňovania sa rodiča do pracovného procesu po materskej dovolenke. Opäť množstvo pracovných povinností, riešenie pracovných problémov, školenia a vzdelávacie aktivity a „samozrejme, je tu rodinka, ktorá tiež potrebuje mamku aj ocka na plný úväzok. Ako to všetko zvládnuť čo najlepšie?

Obrovskou pomocou sú centrá, ktoré poskytujú matkám na materskej dovolenke potrebné socio, umožnia im zúčastňovať sa rôznych kurzov či zapoja deti do zaujímavých hier a umožnia im aktívne trávenie voľného času. Zároveň podpora návratu rodičov do pracovného procesu.

V našom meste máme kvalitné Materské centrum Dietka (dieťa a matka). Sídli na Šafárikovom námestí 3 na sídlis-

LÁSKA MATIEK DOKÁŽE MENIŤ SVET NA LEPŠÍ A KRAJŠÍ...

motto Materského centra Dietka

ku Mier. Je to občianske združenie, ktoré vzniklo v roku 2002. Jeho zakladateľkami sú MUDr. Šucová a Mgr. Šponiarová, v tom čase matky na materskej dovolenke. Štatutárnou zástupkyňou je Ing. Mária Klimová. Centrum je aj platným členom Únie materských centier.

Poslanie centra

Úlohou materského centra Dietka je podporovať zdravé rodičovstvo a kvalitné medziludské vzťahy, šíriť myšlienky filantropie a dobrovoľníctva. Dietka sa venuje rodičom na materskej dovolenke a snaží sa posilniť rolu ženy - matky v spoločnosti. Pomáha tiež pri návrate rodičov

do pracovného procesu po ukončení materskej dovolenky. V centre jej záujmu sú rodinky s malými deťmi.

Do činnosti Dietky je zapojených viacero žien - matiek, ktoré sú na materskej dovolenke alebo už pracujú a ako dobrovoľníčky odovzdávajú rodičovské zručnosti a vedomosti ženám, ktoré sa stali mamičkami len nedávno.

Cenným prínosom je získavanie sociálnych kontaktov a minimalizovanie sociálnej izolácie mamičiek, ktoré nastáva pri celodennej starostlivosti o dieťa. V centre sa môžu detičky hrať s množstvom hračiek, získavať nových kamarátov a to všetko v atmosfére prijatia a spolupráce, ktorá tu vládne.

Aktivity materského centra

Aktivity materského centra Dietka sú rôzne. Patria medzi nich:

- výučba angličtiny pre najmenších v spolupráci s English Learning Centre v Košiciach,

Mamičky so svojimi ratoľami v Dietke

- tvorivé dielne,
- prednášky s rôznymi odborníkmi,
- kurzy prípravy na dojčenie - škola dojčenia,
- kurzy viazania šatiek na nosenie detí,
- kurzy masáže detí,
- bazárik oblečenia pre deti,
- podporná skupina dojčiacich matiek a tehuliek.

Materské centrum vytvára i priestor pre formálne a neformálne stretnutia eRko rodín, Novej rodiny a organizuje pre deti rôzne aktivity - Deň detí, karneval, Mikuláš, Deň matiek.

V Dietke sa môžete stretnúť aj s akciami, ktoré nie sú pravidelne organizované, ale zároveň sú vítané a žiadané:

- kurz Bilingsovej ovulačnej metódy,
- kurzy masáže detí a dojčiat,
- logopedické poradenstvo,
- modelársky krúžok pre staršie deti.

Plány do budúcnosti

Ako každá aktívna organizácia aj materské centrum Dietka má vízie do budúcnosti. Čaká ju veľa práce so sťahovaním herne do nových priestorov, ktoré budú v inej časti budovy Zdravotného strediska na Šafárikovom námestí č. 3 v Spišskej Novej Vsi. Veľkou výhodou sa stane bezbariérový vstup, čo ocenia prichádzajúce mamičky s kočíkmi.

Do plánov Dietky patrí aj otvorenie herne Montessori, ale aj tento projekt si vyžaduje najskôr dostatok finančných prostriedkov. Rozvojovým zámerom je aj profesionalizácia organizácie, vytvorenie „univerzity rodičovstva“ a zväčšenie okruhu nadšencov a dobrovoľníkov.

Dietka má niekoľko partnerov a spolupracovníkov - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej

Vsi, Mestský úrad v Spišskej Novej Vsi, Dom Charitas sv. Jozefa v Spišskej Novej Vsi, Embraco s. r. o., občianske združenie Rodinkovo, neformálne združenie eRkarske rodiny, neformálne združenie Nová rodina a ďalších, o ktorých sa môžeme dozvedieť na webovej stránke centra (www.dietka.sk).

Materské centrum je otvorené pre prijatie ďalších dobrovoľníkov, spolupracovníkov a tiež ďalších podporovateľov, ktorí by pomohli rozvoju jeho poslania.

Všetkým členom aj dobrovoľníkom v Dietke želáme dostatok síl a veľa energie pri realizácii plánov, aktivít a všetkých zaujímavých činností, ktoré si rodičia s deťmi veľmi cenia. Nech ich nikdy neopustí radosť pri práci s deťmi. ■

„Materské centrum Dietka navštevujem veľmi rada, či už spolu so synom alebo bez neho. Je to pre mňa výborná možnosť, ako sa odreagovať od každodenných povinností, stretnúť sa s inými mamičkami, vymeniť si skúsenosti a poznatky z výchovy detí, no i z akýchkoľvek iných oblastí života. Pre materské centrum som pracovala šesť mesiacov ako dobrovoľníčka cez Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny a i po skončení oficiálnej činnosti ostávam dobrovoľníčkou pre prípad potreby s niečím pomôcť alebo niekoho zastúpiť. V súčasnosti sa ako nezamestnaná venujem výlučne rodine a domácnosti. Mám dostatok času pre aktivity v centre a bola by som veľmi rada, ak by to tak mohlo ostať čo najdlhšie. Syn sa na návštevu Dietky vždy veľmi teší. Navštevujeme ho už niekoľko rokov, takže sa tam cíti ako doma.“

**Aktívna mamička L. K.
so štvorročným synčekom**

Betlehenské svetlo do našich domov

TEXT: KATARÍNA MITRÍKOVÁ

Betlehenské svetlo - v predvianočnom období často skloňované spojenie. Dve slová zhmotnené v jednom plameni, zažatom tisícky kilometrov od našich domovov, v rodisku Ježiša Krista. Obyčajný plameň sa stal symbolom pokoja a mieru v našich životoch, vzťahoch s okolím, a tak cez nás samých i vo svete. Každé jeho odpálenie v sebe nesie pranie, aby sa pokoj a mier šírili a naplňali medzi ľuďmi tak, ako sa Betlehenské svetlo šíri od človeka k človeku a naplňa svetlom naše domovy.

My, skauti a skautky 75. zboru o. b. J. Vojtaššáka, chceme, aby posolstvo z Betlehema zavítalo počas týchto Vianoc k Vám. Chceme dodržať dvadsaťštyriročnú tradíciu roznášania porozumenia, lásky a nádeje na Slovensku aj tento rok. S plamienkom z Betlehema chceme odovzdať tisícim ľuďom okolo nás aj časť nášho srdca, a tak každým odpálením symbolicky vytvoriť nekonečnú reťaz svetla.

Betlehenské svetlo docestuje do Spišskej Novej Vsi vlakom 21. decembra 2013. Na železničnej stanici ho prevezmeme a postaráme sa o jeho rozvoz do okolitých farností a obcí, ktoré nemajú vlakové spojenie, aby sa dostalo k čo najväčšiemu počtu ľudí.

Na Štedrý deň si bude možné svetlo prevziať na týchto miestach:

- Farský kostol 8.00 h – 12.00 h
- Sídliisko Mier - pred kinom 8.00 h – 12.00 h
- Sídliisko Tarča - kaplnka Ružencovej Panny Márie 8.00 - 12.00 h
- Sídliisko Západ - pri kostole 10.00 h – 12.00 h
- Ferčekovce - pri kostole 8.45 h – 11.00 h
- Novoveská Huta - pri kostole 9.00 h – 10.00 h

Postaráme sa tiež, aby sa Betlehenské svetlo dostalo do nemocnice a do ostatných zariadení, ktoré si vyžadujú dvadsaťštyrihodinovú prevádzku. Veríme, že svetlo a teplo neostane len vlastnosťou plameňa, ale že sa stane príznačné aj pre naše vnútro, z ktorého bude sálať Kristovo svetlo a teplo lásky k blízkym. ■

Vzájomná šanca

Rozhovor s trojnásobnou adoptívnou mamou

TEXT SPRACOVALA: VIERA KUBOVČÍKOVÁ • SNÍMKA: SÚKROMNÝ ARCHÍV

Život je komplikované „dobrodružstvo.“ Ustavične hľadáme plnosť. Boli sme „skonštruovaní“ ako stvorenia, ktoré môže nasýtiť iba láska. A láska sa dá žiť predovšetkým v spoločenstve. Dokonalým miestom je práve rodina. Mať šťastnú rodinu prirodzene predpokladá mať deti, lebo rodina bez detí je vraj ako zvon bez srdca. Manželia, ktorí bojujú s nezaplnenou túžbou mať vlastné deti by o tom vedeli rozprávať... Boh i z tejto neľahkej skúšky však dokáže v spolupráci s človekom vyťažiť veľké dobro. O svoju životnú skúsenosť sa s čitateľmi Farskej rodiny podelila trojnásobná adoptívna mama.

1. Si manželka a matka. Môžeš nám priblížiť svoju rodinu?

Volám sa Judita a spolu s manželom a tromi adoptovanými deťmi tvoríme šťastnú rodinu. Mám vysokoškolské vzdelanie a svojej profesii sa venujem teraz okrajovo. Odkedy máme deti, som na materskej dovolenke. Nás najstarší syn má osem rokov, prostredná dcérka je päťročná a najmladší synček má jeden a pol roka. Moje rozhodnutie vydať sa na cestu adopcie neľutujem, cítim sa obohatená a predovšetkým vďačná.

2. Môžeš nám opísať svoju cestu, ktorá viedla k rozhodnutiu adoptovať si deti?

Keď som sa vydávala, mala som tridsaťpäť rokov. S manželom sme si povedali, že by sme okrem biologického dieťaťa vďačne prijali do rodiny aj také, ktoré je opustené a poskytli mu plnohodnotný domov. Nechcelo sa nám dlho čakať. Rozhodli sme sa, že nezáleží na tom, či naše prvé dieťa, tak ako hovoríme teraz už našim deťom, bude „z bruška alebo zo srdiečka.“ A naozaj sa tak stalo. Po dvoch rokoch do našej rodiny pribudol náš prvý syn. Bol to krásny tmavooký chlapec, ktorý čakal práve na nás. V tom čase v profesionálnej rodine, nie v detskom

domove. Mal jeden a pol roka, takže zamilovať si takéto dieťa bolo ľahké. Od prvej chvíle som vedela, že aj keď som ho nenosila pod srdcom, v mojom srdci bol už dávno predtým, ako sme sa stretli. Na pocit, ako som sa stala prvýkrát mamou, nezabudnem nikdy. Bol to pohľad do jeho očí...

Nasledoval čas zblížovania a vzájomnej radosti. Vedeli sme, že túžime aj po druhom dieťati a po roku sme sa rozhodli druhýkrát. Mali sme šťastie, čakalo na nás novonarodené, len štvordňové dievčatko, pre ktoré hľadali rodičov. Ani chvíľu sme neváhali. V modlitbách som „nosila“ svoje druhé dieťa už rok. Vedela som, že ten malý batôžtek je práve ona... Takto sa v našom srdci narodila naša dcéra. Stala sa z nás kompletná rodina a pre mňa začal klasický materský kolotoč s dvomi malými deťmi. Všetky nové povinnosti a starosti boli vyvážené nesmiernym pocitom naplnenia a vďaky. Deti rástli a keď sme sa presťahovali do rodinného domu, zdalo sa nám, že tam máme akosi veľa miesta...

Rozhodli sme sa aj tretíkrát a to pre najmladšieho synčka. Narodil sa z anonymného pôrodu, ale v našich modlitbách bol už dávno predtým, ako sme sa o ňom dozvedeli. Keď sme ho prvý raz

videli, mal iba päť dní. Bol krásny a hneď sme vedeli, že patrí do našej rodiny. Takto sme aj spolu s našimi staršími deťmi, priniesli z pôrodnice ich malého bračeka. Stala sa z nás odrazu veľká rodina.

3. Ako vyzerala Vaša príprava na adopciu?

Príprava závisí od toho, kde sa ju rozhodnú budúci rodičia absolvovať. Okrem základnej žiadosti, ktorá sa adresuje na príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, si môžu rodičia vybrať z viacerých akreditovaných organizácií a subjektov, ktoré sa venujú náhradnej rodinnej starostlivosti. To, že je viac možností výberu je dobré, lebo úroveň prípravy je rôzna.

My sme sa rozhodli pre Občianske združenie NÁVRAT. Ponúkli nám vo všetkých troch prípadoch komplexnú a individuálne zameranú prípravu. Z toho, čo sme sa dozvedeli, čerpám dodnes. Dokonca to ďalej rozvíjam. Mám pocit, že sme boli lepšie zorientovaní a pripravení na rodičovstvo ako biologickí rodičia. Cez občianske združenie NÁVRAT sa vzdelávame i naďalej. Poďakovali sme sa nám na túto komunitu vytvoriť priateľské väzby. Stretávame sa a zdieľame v klube náhradných rodín, či prostredníctvom časopisu NEBYŤ SÁM. Je

to nenahraditeľný priestor rodičovského rozvoja, ponuky odborných seminárov, ako aj pomoci odborníkov.

4. Aký je podľa Teba rozdiel medzi biologickým a adoptívnym materstvom?

Okolo témy adopcie koluje veľa mýtov. Tieto predsudky môžeme búrať len vlastným príkladom. Osobne sa cítim ako plnohodnotný rodič. Moje materstvo ma rovnako naplňa, niekedy mám dojem, že dokonca viac ako niektoré biologické mamy...

5. Aké problémy rieši rodič, ktorý si adoptoval dieťa na rozdiel od rodiča, ktorý má biologické deti?

Adoptované deti si môžu so sebou priniesť rôzne traumy, zranenia a hlavne pocit prvotného odmietnutia. Takéto skutočnosti zasahujú do osobnosti každého človeka, no verím, že láskavým prístupom, trpezlivosťou a hlavne vytváraním dobrého vzťahu s dieťaťom, sa dá veľa z týchto zranení vyličiť. Láska všetko lieči - láska rodičovská a ešte je tu aj Láska Božia. Často našim deťom hovorím, že Pán Boh má spočítané všetky naše vlasy a jeho zámer s nami bol jasný ešte pred tým, ako sme prišli na tento svet. Oni veľmi radi počúvajú, ako múdro riadil aj ich cestu, až kým sme sa spolu nestretli... a riadi to i naďalej. Nič nie je náhoda.

Pri riešení problémov cítíme oporu v komunite náhradných rodín. Väčšina rodičov je aj kresťansky orientovaná, takže spoločných tém je veľa. Stretávanie má zmysel pre rodičov aj deti. Tak, ako som spomínala už vyššie, zdieľanie a odborná pomoc sú nenahraditeľné. Mám pocit, že ako rodičia sme oveľa viac pripravení, viac nastavení na deti a že fungujeme v takom otvorenom systéme. Keď nastane problém, neostávame v tom sami. Vieme vyhľadať pomoc.

6. Akých ľudí túžite s manželom vychovať z Vašich detí?

Keď som sa rozhodla vstúpiť do manželstva, hľadala som človeka, ktorý by tento zväzok vnímal ako posvätný a bol ochotný spolu so mnou prijať do nášho vzťahu aj Krista. Veľkým darom, ktorý som dostala, je môj manžel. Bez neho by som tu dnes nemohla hovoriť o našich troch deťoch. Z vlastnej rodiny si manžel priniesol dar viery. Inšpirujeme sa navzájom. Deti nasávajú atmosféru a hodnoty rodiny, v ktorej vyrastajú. Môžem len dúfať, že s pomocou Božou sa nám ich podarí vychovať najlepšie ako vieme.

7. Ako prežíváš vzťah s deťmi?

Ako rodič som si uvedomila, že deti ma kontaktujú s mojím vlastným detstvom. Pomáhajú mi viac sa poznávať a zdokonaľovať sa. Som s nimi v prvom rade šťastná.

8. Si angažovaná ako poradkyňa v terapeutickom rodičovstve. Čo to konkrétne znamená?

Pôsobím ako laický poradca pre občianske združenie NÁVRAT, ktorého náplň vystihuje podtitul - Nedávame hračky, ale hľadáme rodiny.

Terapeutické rodičovstvo je pojmom, ktorý znamená vyššiu kvalitu rodičovstva pre prijaté deti. Vnímam to ako jednu z možných oblastí pôsobenia laického poradcu, ktorý na základe vlastnej skúsenosti vie rodičovstvo iného rodiča nasmerovať na terapeutickú úroveň.

Tak, ako som spomínala, deti nás kontaktujú s našim detstvom. Je to naozaj vzájomná šanca obohatiť sa. Ide o vnútorné nastavenie na dieťa, scitlivenie na jeho vnútorný svet a jeho pochopenie možno cez poznanie vlastných zranení... Uvedomenie si týchto súvislostí dáva slobodu a radosť otvoriť sa, neostať v nejakých zaužívaných schémach. Vybrať sa na dobrodružnú cestu do krajiny detstva... Ak rodič dokáže vnímať, zrkadliť detský svet, dieťa sa mu odmení dôverným vzťahom. A na tom sa dá potom budovať aj neskôr. Odborne sa to nazýva vzťahová výchova, kde ide predovšetkým o prehlbenie vzájomných vzťahov v rodine...

Podstatou terapeutického rodičovstva je teda hlbšie porozumenie svetu vlastného dieťaťa, jeho vnútorných pohnútok, čo v konečnom dôsledku prináša aj zmenu rodičovského správania a vyššiu kvalitu vzťahov. Existuje niekoľko foriem terapií, ktoré môže realizovať sám rodič s dieťaťom alebo s pomocou odborníkov. Napríklad spoločná hra. Princípy filiálnej /hrovej/ terapie sú veľmi jednoduché a dokážu u detí za krátky čas uvoľniť nerspracované napätia, emócie a zároveň prinášajú pocit vzájomnej dôvery.

9. Ak by bol záujem, prišla by si na stretnutie aj do našej farnosti?

Rada prídem a záujemcom odovzdám osobne svoju skúsenosť a poznanie.

V mene čitateľov ďakujem za cenné zdieľanie a želám veľa svetla, síl a lásky.

Poznámka redakcie: Kontakt pre záujemcov o rozhovor s našou hosťkou je v redakcii časopisu.

Občianske združenie Návrat

„Deťom nedávame hračky, nachádzame rodiny.“

„...od roku 1993 pomáhame opusteným deťom.“

Návrat je nezisková organizácia, ktorá od roku 1993 presadzuje a podporuje návrat opustených detí z inštitúcií (detských domovov) do rodín. Cieľom je, aby všetky deti prežívali detstvo v rodinách schopných poskytnúť im bezpečie, starostlivosť a lásku. Organizácia sa snaží, aby všetky opustené deti našli útočisko v rodinách ochotných postarať sa o ne a rodinám s vážnymi problémami poskytnúť včas potrebnú sociálnu a psychologickú pomoc, aby sa predišlo vážnemu strádaniu ich detí. V centrách Návratu pracuje viac ako tridsať sociálnych pracovníkov, špeciálnych pedagógov, psychológov a mnoho odborníkov pracuje s Návratom externe. Viac na www.navrat.sk.

Asociácia náhradných rodín

Asociácia náhradných rodín je mimovládna nezisková organizácia, ktorá začala svoju pôsobnosť v roku 2002. Združuje náhradné rodiny, ktoré prijali deti do rôznych foriem starostlivosti (adopcia, pestúnska starostlivosť, profesionálna rodina) a poskytuje im vzdelávanie, sprevádzanie a podporu v procese prijatia dieťaťa do rodiny, v adaptačnej fáze i počas celej doby zotrvania dieťaťa v náhradnej rodine. Organizuje pravidelné stretávanie Klubov náhradných rodín, ktoré pôsobia v mnohých regiónoch Slovenska a ich náplňou je vytváranie podporných skupín a vzdelávanie náhradných rodičov za účasti odborníkov. V súčasnosti je činných 16 klubov náhradných rodín. Kluby fungujú v spolupráci s občianskym združením Návrat.

Profesor Zdeněk Matějček

(1922 – 2004) bol svetovo uznávaný český detský psychológ, ktorý sa priekopnícky venoval štúdiu podmienok vývoja detí v ústavoch. Moderný reformátor starostlivosti o deti zdôrazňoval nezastupiteľnú úlohu rodiny. Napísal množstvo kníh.

Sviatosť birmovania

TEXT: VERONIKA SEBÖOVÁ

Dňa 13. októbra 2013 vyše 160 mladých ľudí sa rozhodlo z rúk otca biskupa Mons. Štefana Sečku prijať sviatosť birmovania. Chrám bol plný birmovancov a ich birmovných rodičov. Po kázni nasledoval samotný akt birmovania. Otec biskup pomazal každého krizmou a krátko sa porozprával o našom birmovnom patrónovi. Po skončení sv. omše a podakovaní, nasledovalo krátke stretnutie, v ktorom otec biskup zodpovedal na naše otázky a nejasnosti. Veríme, že vďaka darom Ducha Svätého, ktorého sme prijali sa z nás stanú plnohodnotní členovia katolíckej Cirkvi.

Prvá svätá omša v novom kostole na Ferčekovciach

eRko ples

TEXT: VERONIKA KOVALČIKOVÁ

Dňa 23. 11. 2013 sme sa my, malí i veľkí stretli na eRko plese na Geologickom prieskume v SNV. Zabaviť sa a pozrieť si program prišlo vyše 170 ľudí. Nechýbala dobrá hudba, eRko tance či jedlo. Takto sme sa tešili až do skorého rána. Veríme, že o rok si to opäť zopakujeme.

Misionárka s radostným srdcom

TEXT: MAGDALÉNA PAKOSOVÁ
FOTO: AUTORKA

Do školy vošla skromne a nenápadne. Keď prechádzala chodbami, jej biely habit a úsmev spôsobili rozruch.

V prvom novembrovom týždni 2013 sa v ZŠ Nejedlého v Spišskej Novej Vsi uskutočnila beseda s dominikánkou, Novovešťankou, reholnou sestrou Máriou – civilným menom Evou Černickou, ktorá pôsobí ako misionárka na Ukrajine. De-

viatci, šiestaci a malí druháci si mohli vypočuť zaujímavé informácie o živote v našej susednej krajine. Žiakov veľmi upútali fakty o ukrajinskom školstve. Sestrička Mária svoje rozprávanie obohatila fotografiami, ktoré umocnili zážitok. Malí žiaci si vypočuli i ukazovačku v ukrajinskom jazyku. Naše spoločné stretnutie sme ukončili modlitbou za misie. Sestru Máriu a jej záslužné pôsobenie budeme i naďalej podporovať modlitbami.

Otvorenie nového kostola na Ferčekovciach

TEXT: IVETA MITRÍKOVÁ
FOTO: TOMÁŠ MITRÍK

Nedeľa, 10. 11. 2013 bola dňom, na ktorý sme vo farnosti Ferčekovce už netrpezlivo čakali. Spolu s duchovným otcom farnosti, E. Vojtašákom sme slávil prvú, ďakovnú svätú omšu v našom novom kostole.

Boží dom vyrástol pre nás vďaka všetkým dobrodincom, ktorí prispeli materiálne aj duchovne. Úprimne ďakujeme pánovi dekanovi Antonovi Mišekovi, ktorý sa angažoval na projektovaní a budovaní tejto stavby.

Interiér kostola ešte nie je dokončený. Mnoho vecí čaká na svoju realizáciu, ale Boží dom už stojí a my sme šťastní. Kostol je miesto na stretávanie sa s Pánom v Eucharistii, na formovanie našich vzťahov, vytváranie pút. Práve tu sa začína budovať farské spoločenstvo a živá farnosť. Bohu vďaka!

Exkurzia v rádiu Lumen a návšteva Starých hôr

TEXT: MAGDALÉNA PAKOSOVÁ
FOTO: AUTORKA

Nejeden deviatok si „láme hlavu“ kam po skončení základnej školy. Hľadajú sa rôzne informácie, čítajú referencie o tej svojej vyvolenej škole.

Pani učiteľky náboženskej výchovy zo ZŠ Nejedlého ulici a ZŠ Nad Medzou v Spišskej Novej Vsi sa im pri ich rozhodovaní snažili pomôcť, a preto dňa 21. 10. 2013 zorganizovali exkurziu do Rádia Lumen v Banskej Bystrici.

Žiaci si mohli prezrieť vysielačie a nahrávacie štúdio, strižňu i redakcie. Moderátori a redaktori sa im venovali a trpezlivo odpovedali na ich zvedavé otázky. Spoločne navštívili i kaplnku, kde si uctili relikvie bl. Jána Pavla II. a bl. sestry Zdenky. S veľkou láskou ich prijal duchovný otec Juraj Spuchľák – riaditeľ rádia. Každého účastníka obdaroval obrázkom svä-

Beseda s reholnou sestrou Máriou

Žiaci v Banskej Bystrici

tého Michala, ktorý je patrónom rádia.

Na spiatocnej ceste sa účastníci zastavili na významnom pútnickom mieste - Staré Hory a v bazilike si vypočuli i rozprávanie o histórii vzniku pútnického miesta. Spolu s pánom kaplánom Pavlom Garbiarom, ktorý ich duchovne sprevádzal, sa pri Studničke pomodlili aj za svoju školu.

Domov sa všetci vrátili nadšení a obohatení o nové zážitky. Ktovie, možno sa nám niekto z nich o pár rokov ozve z éteru...

Stretnutie v pravde a láske

TEXT: ALŽBETA VANACKÁ

FOTO: TOMÁŠ MITRÍK

Modlitba ruženca v ždiarskej prírode

Spoločenstvo rodín Jána Pavla II., ktoré už ôsmy rok pôsobí vo farnosti Spišská Nová Ves, sa v dňoch 18. až 20. októbra 2013 zišlo na duchovnej obnove, ktorú pravidelne zaraďuje do svojho ročného programu. Miestom stretnutia bola ždiarska fara a témou stretnutia - vzťahy. Jednotlivé zamyslenia viedol kňaz, Róbert Neupauer, ktorý sa podieľal na vzniku tohto spoločenstva a i naďalej jeho fungovanie podporuje.

Od úvah o Svetle – Bohu, slobode, odpúšťaní, až po vzťah s Ježišom v Eucharistii, nás viedol k zamysleniu nad tým, aké vzťahy žijeme vo svojich rodinách a spoločenstve. Naznačil, ako ich žiť ešte krajšie, ešte plnšie a užitočnejšie pre tých, s ktorými ich vytvárame.

Náplňou stretnutia boli sväté omše, adorácia Sviatosti Oltárnej, sviatosť zmierenia, diskusie k téme, ale aj vychádzka do prírody a príjemný večer s gitarami a pesničkami.

Stretnutie nás naplnilo radosťou, pokojom, túžbou žiť viac s Bohom a vnímať Ho v tých, ktorých nám posiela denne do cesty. Za tento dar ďakujeme predovšetkým Pánu Bohu i duchovnému otcovi Róbertovi Neupauerovi, za jeho čas i zamyslenia, ktoré všetkých obohatili.

Asi najvýstižnejšie prezentuje hodnotenie účastníkov tento názor: „Ani jasné kontúry a nádherné farby na fotografii ždiarskej scenérie nemôžu byť silnejšie ako osobné stretnutie sa ľuďmi v pravde a láske. Nemusí to byť o rovnakých názoroch v každej sekunde. Počúvanie a vypočutie toho druhého je často veľmi namáhavé, ale: za málo námahy, málo odmeny, za veľa námahy, veľa odmeny!“

Skúste a presvedčte sa, že žiť s niekým a pre niekoho znamená žiť lásku.

Spoločenstvo, ktoré sa spolieha na Pána

TEXT: JANA VALACHOVÁ

Spoločenstvo Modlitby matiek existuje v 107 krajinách sveta. Aj u nás, v Spišskej Novej Vsi, sa stretávajú skupinky mamičiek, aby sa modlili raz do týždňa za svoje rodiny a deti. Stretnutia sú bezpečným miestom, kde môžu zložiť svoje trápenia... Okrem spoločenstva Modlitby matiek, existujú aj spoločenstvá Modlitby otcov. Naše deti a mladí sa modlia v skupinách Deti viery. Všetky skupiny zastrešuje komunita Útecha.

V dňoch 27. až 29. septembra 2013 sa prvýkrát v našej farnosti konalo modlitbové trojdné spoločenstvo Modlitby matiek. Prežívali sme požehnaný čas jednoty, lásky a pokoja, aký môže dať len Pán. Trojdné sa nieslo v duchu hesla: „**Matka sa stáva matkou tým, že povie „áno“ darovaniu sa, odovzdaníu sa.**“

Počas piatkovej krížovej cesty sme odprosovali Pána za naše hriechy. V sobotu sme sa pred sviatostným Spasiteľom kajaľali a odpúšťali tým, ktorí ublížili nám i našim deťom. Svoje prosby sme odovzdávali Pánovi Ježišovi do pomyselných rúk - pri-

praveného košíka. Symbolom dňa bola aj detská čiapočka. Pripomínala nám, že život dieťaťa je darom od nášho Nebeského Otca. Ježišovi sme adresovali i svoje modlitby a odprosovania za tých, ktorí spravujú naše národy - za politikov, aby hľadali múdrosť srdca, aby ochraňovali život od počiatku až po prirodzenú smrť. Prihovárali sme sa aj za tvorcov násilných filmov, časopisov, za lekárov a zdravotníkov, ktorí svojím konaním prispievajú k ničeniu nenarodeného života.

V nedeľu sme chválili Pána a ďakovali mu za všetko, čo spravil v našich životoch. Z kostola sme odchádzali plní radosti a pocitu skutočnej slobody.

Každá matka túži, aby jej dieťa bolo šťastné. Aj Boh túži po tom, aby sme my, jeho deti, boli šťastní. Ak chodíme ustarostení, zamračení, sťažujeme sa, znepokojujeme, naučíme sa takto správať aj naše deti. Keď v modlitbe odovzdáme ťažkosti láskavému Bohu a veríme, že On sa postará o naše potreby a prosby vypočuje, zaplaví srdce pokoj. Naším veľkým nepriateľom je netrpezlivosť a nedôvera. Často chceme riešiť všetko hneď sami a neveríme, že Boh nájde lepší spôsob ako my. Naša rodičovská zodpovednosť spočíva hlavne v tom, aby sme naše deti milovali, modlili sa za nich a odovzdávali ich do Božej ochrany.

Novinky z Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ

V jeseni bolo v našom gymnáziu rušno. V septembri navštívili tretiaci a štvrtáci starobylý **Prahu**. Päť dní spoznávali pamiatky a krásy českého hlavného mesta. Navštívili okrem iných Loretu, Chrám sv. Víta, Hradčany i židovskú štvrť Jozefov. Krásy vážnej hudby si vychutnali na koncerte Vivaldiho diel v sieni Clementinum. Opäť sa im potvrdilo, že „v Praze je blaze.“

V októbri 2013 zamierili naši žiaci a učitelia do kráľovského mesta **Krakov** v Poľsku. Vydali sa na púť po stopách blahoslaveného Jána Pavla II. – krakovského arcibiskupa Karola Wojtyły. Nezapomenuteľné dojmy a duchovné zážitky si odniesli nielen z históriou dýchajúceho centra mesta, ale aj z Lagiewnikov, kde sa nachádza Sanktuárium Božieho milosrdenstva a kláštor, kde žila a zomrela svätica - sestra Faustína. V kaplnke si uctili jej ostatky a zúčastnili sa na svätej omši.

V novembri sa v našej škole každoročne konajú dve milé slávnosti - **imat-rikulácie** prvákov a **stužkové štvrtákov**. Naši prváci boli symbolicky prijatí do stavu študentského, keď splnili úlohy, ktoré im prichystali druháci. Potom sa spolu zabavili na diskotéke.

Ešte pred adventným obdobím sa konali stužkové slávnosti IV. A a IV. B triedy. Predchádzali im sväte omše v Kostole Nepoškvrneného počatia Panny Márie, kde im vdp. dekan Anton Mišek posvätil zelené maturitné stužky a dal i požehnanie na cestu k úspešnému zvládnutiu maturitných skúšok.

Nášmu žiakovi, Marekovi Andreánskemu, bol za prvé miesto v medzinárodnom kole biologickej olympiády v Tbilisi udelený **Pamätný list sv. Gorazda**. V Bratislave mu ho dňa 15. novembra 2013 odovzdal minister školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Dušan Čaplovič.

Pri príležitosti **Dňa študentstva** boli naši žiaci, Branislav Endel (IV.A) a Marek Andreánsky, (IV.B) prijatí primátorom mesta Spišská Nová Ves, PhDr. Jánom Volným, PhD. Za vynikajúcu reprezentáciu školy a mesta na celoslovenskom a medzinárodnom kole biologickej olympiády prevzali z jeho rúk ocenenie a ďakovný list. Obidvom blahoželáme a prajeme ešte veľa ďalších úspechov na poli vedy.

Zo života hnutia Svetlo Život – Domáca cirkev

TEXT: MAGDALÉNA SZIGETIOVÁ
FOTO: ARCHÍV AUTORA

Pri Tisícročnej kaplnke

Cirkev nazýva kresťanskú rodinu „domácou cirkvou“ a dáva jej úlohu byť spoločenstvom ozajstného života a lásky. V spoločenstve sa formujú vzájomné vzťahy, ktoré pomáhajú dozrievať každému členovi. „Hnutie Svetlo – Život“ - oázové hnutie, je náboženským hnutím laikov v Cirkvi. Zahŕňa manželstvá žijúce v sviatostnom, trvalom a platnom zväzku a ich rodiny.

V našej spišsko-smižianskej oblasti sme sa v rodinnom spoločenstve začali stretávať od roku 1991. Predtým sme patrili do mládežníckeho hnutia Svetlo – Ži-

voť v Spišskej Novej Vsi, fungujúceho ako podzemná cirkev. Formovali nás kňazi, ktorí boli veľmi odvážni a poznali hnutie z Poľska. Vrelá vďaka patrí duchovnému otcovi Michalovi Zamkovskému, redemptoristovi z Podolínca, ktorý si pre nás našiel vždy čas a viedol nás ku kresťanskej dospelosti.

Veľkým prínosom pre fungovanie spoločenstva bol v roku 1993 príchod poľských rehoľníkov - pallotínov do Smižian. Veľmi ochotne sa nás ujali. Spoločenstvo sa stretáva pravidelne. Dni spoločenstva, výlety a opekačky patria k aktivitám, ktoré nás zjednocujú a obohacujú.

Spolupracujeme tiež s centrom nášho hnutia v Prešove i s ostatnými oblasťami oázového hnutia.

Dňa 30. 11. 2013 sa konal v rehoľno-formačnom centre pri Svätyni Božieho milosrdenstva v Smižanoch Deň spoločenstva. Vypočuli sme si prednášku na tému rodovej rovnosti, ktorú predniesol vdp. Koleják. Nechýbali spoločné rozhovory, svätá omša, spevy i agapé.

V spolupráci s farským úradom v Smižanoch pripravujeme **17. Nealkoholický ples**, ktorý sa uskutoční dňa **18. januára 2014**. Hrať bude hudobná skupina Spirit. Ak sa vieš baviť bez alkoholu, pridaj sa k nám. Či si mladý, starší, slobodný a či ženatý, skús zažiť ozajstné spoločenstvo. Predaj lístkov – Farský úrad Smižany, informácie a telefón - 0918 981 789.

Púť po stopách bl. Jána Pavla II.

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ

Kto už bol niekedy v poľskom kráľovskom meste Krakov, určite sa stotožní s názorom, že toto mesto je veľmi krásne, ale hlavne, že má osobitú „záračnú“ atmosféru – genius loci. Možno to spôsobila bohatá a rušná história, ale celkom určite aj bohatstvo ducha a viery zhromažďované po stáročia v tomto meste nad Vislou. Jednou z najvzácnejších perál duchovného bohatstva mesta je určite aj fakt, že tu od svojej mladosti až po svoje zvolenie za pápeža žil Karol Wojtyla, Slovákom tak veľmi milovaný pápež bl. Ján Pavol II. Prijmite preto pozvanie na virtuálnu púť po Krakove, po stopách bl. Jána Pavla II., ktorá Vás môže inšpirovať k naozajstnej púti tak, ako ju zrealizovalo spoločenstvo rodín eRko – rodiny Spiš v septembri 2013 alebo učiteľia a žiaci Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka v októbri 2013.

Naša trasa začína pod Wawelom, hradným návrším, na ktorom stojí okrem kráľovského zámku biskupská katedrála. Biskupstvo tu bolo zriadené r. 1000. Jedným z prvých biskupov bol sv. Stanislav, ktorého strieborný sarkofág je dominantou katedrály. Pred ním sa často modlieval a slúžil sv. omšu Karol Wojtyla ako krakovský pomocný biskup a neskôr arcibiskup. Svoju prímichnú sv. omšu slúžil v podzemí katedrály, v krypte sv. Leonarda. Hovorí sa, že keď bol zvolený za pápeža, chcel si dať meno Stanislav, podľa sv. biskupa, mučeníka. V katedrále sa nachádza množstvo sarkofágov významných osobností, predovšetkým poľských kráľov, pretože tento chrám bol po stáročia korunovačným chrámom. Nachádza sa tu aj náhrobok sv. kráľovnej Jadvigy Jagelonskej, ktorú svätorečil práve bl. Ján Pavol II. V jednej z množstva nádherných bočných kaplniek je vystavená relikvia bl.

Jána Pavla II. na uctenie a modlitbu. Zážitkom je aj výstup na zvonovú vežu, kde sa nachádza najväčší krakovský zvon Žigmund, vážiaci deväť ton, ktorý zvoní iba pri významných príležitostiach a hovorí sa, že jeho zvuk sa odráža až od tatranských štítov.

Z Wawelu schádzame dolu do Starého mesta, kde prechádzame okolo jedného kostola za druhým. Na ulici Grodzkiej, smerom na Rynek glowny, čiže hlavné námestie, môžeme obdivovať architektúru starobylého Kostola sv. Ondreja a hneď vedľa neho barokovú náheru Kostola sv. Petra a Pavla. Spoznáte ho ľahko, na bráne pred ním stojí dvanásť apoštolov...

A prichádzame na Rynek, jedno z najväčších stredovekých námestí v Európe, dvesto krát dvesto metrov rozľahlej plochy, kde sa odohrával život stredovekého obchodného Krakova. Na tieto účely bola

Pokračovanie na strane 14

Pár slov k rodovej rovnosti

TEXT: ThLic. ANTON ZIOLKOVSKÝ, PhD.

Ešte donedávna sme o téme rodovej rovnosti nevedeli takmer nič. Väčšina ľudí spája túto problematiku s otázkou vyrovnávania plátov mužov a žien. Aj podľa sociálnej náuky Cirkvi má každý človek nárok dostať za rovnakú prácu rovnakú mzdu bez ohľadu na pohlavie. My však hovoríme o rodovej rovnosti (gender) ako o ideológii. Na prvý pohľad sa zdá, že ide o abstraktnú tému, ktorej málokto rozumie. Keď sa však pozrieme hlbšie pod jej povrch, rýchlo zistíme, že táto ideológia sa nás dotýka viac, ako si myslíme. Žijeme totiž v určitých kultúrnych, spoločenských a politických podmienkach, ktoré na nás vplývajú. Nie vždy sme ich tvorcami, sprostredkúva nám ich globalizovaná kultúra.

Rozširovanie ideológie

Na rozširovanie ideológie rodovej rovnosti v našej krajine majú vplyv dve skutočnosti. Tou prvou je sekularizácia, ktorá sa vo svojej radikálnej forme usiluje vytlačiť náboženstvo na okraj spoločenského diania. Tento proces na európskom kontinente spôsobil, že už ťažko nájdeme nejakú veľkú hodnotu, ktorá by nebola spochybňovaná. Tou druhou skutočnosťou je naše členstvo v Európskej únii. Z jednej strany veľmi oceňujeme proces európskej integrácie. Členstvo v Európskej únii má však aj svoje nevýhody. Je ňou napríklad silnejší tlak európskych štruktúr, aby Slovenská republika upravila svoj právny poriadok v kultúrno-etických otázkach (napr. zaviedla inštitút registrovaných partnerstiev pre páry rovnakého pohlavia alebo liberálnu sexuálnu výchovu na všetkých stupňoch škôl).

Čo je ideológia gender?

Ideológia rodovej rovnosti (gender ideológia), veľmi zjednodušene povedané, považuje fakt, že som mužom alebo ženou nie za vec prirodzenosti, ale za výsledok kultúrnych a civilizačných vplyvov, ktoré sprostredkovalo človeku okolie, najmä rodina. Čiže mužom alebo ženou som na nenarodil, ale stal som sa v ďalších rokoch života na základe vlastnej slobodnej voľby. Táto teória vychádza z nesprávneho chápania telesnosti. Údajne treba rozlišovať medzi biologickou prirodzenosťou, čiže pohlavím a úlohou či postavením, ktoré spoločnosť pripisuje pohlaviu, čiže rodu. Veľmi výstižne to popisuje dokument Španielskej biskupskej konferencie „Pravda o ľudskej

láske“, kde sa hovorí: „Centrálnym jadrom tejto ideológie je pseudovedecká náuka, podľa ktorej sa bytosť rodí ako pohlavne neutrálna. Podľa nej sú pohlavie a rod úplne oddelené. Rod nemá žiadny biologický základ: je to len kultúrny konštrukt. Z tohto hľadiska je sexuálna identita a rola, ktorú osoba toho či onoho pohlavia v spoločnosti zohráva, len kultúrnym výtvorom, ktorý nemá nijaký základ v ľudskej prirodzenosti. Každý človek si môže v určitej situácii života zvoliť rod, ktorý sa mu páči, nezávisle od svojej telesnosti.“ Takto sa do povedomia širokej verejnosti dostali viaceré rody: nielen mužský a ženský, ale aj homosexuálny mužský, homosexuálny ženský, bisexuálny, transsexuálny a pod.

Manipulácia s jazykom

Najdôležitejšiu úlohu pri šírení rodovej ideológie zohrala manipulácia s jazykom. Niektoré pojmy nadobudli nový obsah až do takej miery, že sa zakryla základná pravda o ľudských vzťahoch. Manželstvo je tradične inštitúciou jedného muža a jednej ženy. V médiách často počujeme o manželstvách homosexuálov akoby osoba, ktorá cíti sexuálnu príťažlivosť k osobe rovnakého pohlavia, mohla s ňou uzavrieť manželstvo. Tento štýl vyjadrovania je natolko rozšírený, až sa v niektorých situáciách skutočne pýtame, aké pohlavie majú osoby, ktoré manželstvo tvoria. Ideológia rodovej rovnosti sa dostala do rozličných medzinárodných dokumentov, ktoré sa týkajú populačného rozvoja a postavenia žien. Známe medzinárodné či európske inštitúcie pravidelne dávajú Slovenskej republike odporúčania na legislatívne opatrenia, ktoré majú presadiť v legislatíve najskôr jej terminológiu a neskôr aj ďalšie konkrétne zmeny.

Snaha dostať sa do škôl

Zavádzaním rodovej ideológie do legislatívy sa táto cesta nekončí. Skúsenosti zo zahraničia, a žiaľ, i naše vlastné, nám potvrdzujú, že podporovatelia rodovej ideológie sa ju snažia dostať do výchovno – vzdelávacieho procesu s cieľom dosiahnuť, aby spoločnosť považovala za normálne tvrdenia, ktoré táto teória hlása. I na Slovensku bol pokus schváliť Národný plán pre reprodukčné a sexuálne zdravie. Aj u nás sa objavili pokusy schváliť na Ministerstve školstva metodické príručky, ktoré nemožno nazvať ináč, len nemravnou sexuálnou výchovou. Spomíname si na požiadavku organizátorov Dúhového pochodu v Bratislave mať

zákon o homofóbii, ktorý by trestal nenávistné prejavy voči sexuálnym menším. Prax zo zahraničia ukazuje, že takéto zákony sú zneužívané na potrestanie osôb, ktoré vyslovia nahlas svoj mravný úsudok. Označiť homosexuálne správanie za nemravné je však podľa tejto ideológie problém, keďže za jediné mravné zlo sa považuje sexuálne násilie voči druhej osobe.

Nedostatok podpory rodine a manželstvu

Bolo by však veľkou chybou, keby sme za rozšírením rodovej teórie videli len snahy niektorých ideológov. V našej spoločnosti chýba dlhodobo dostatočná podpora rodine a manželstvu. Mladí ľudia totiž neodkladajú vstup do manželstva len z egoistických pohnútok, ale často z praktického dôvodu, že nemajú kde bývať a z čoho žiť. Manželstvo ešte nikdy nebolo znehodnotených tak, ako je tomu teraz. Mladí ľudia často žijú bez sobáša, tisíce manželstiev sa rozvádajú. Znova sa objavujú snahy zaviesť do občianskeho práva tzv. predmanželské zmluvy, čo naznačuje, že stabilita manželstva sa vo všeobecnosti nechápe ako cenná hodnota, ktorú je potrebné brániť. Neberie sa pritom do úvahy utrpenie, ktoré manželia pri rozvoze spôsobujú svojim deťom i sebe navzájom. Osobitne treba spomenúť legislatívu, ktorá na Slovensku umožňuje aj neplnoletým dievčatám kúpiť si v lekární bez lekárskeho predpisu tzv. núdzovú antikoncepciu, ktorá má jediný cieľ: usmrtiť embryo. Predávať cigarety alebo alkohol neplnoletým osobám nie je dovolené, dokonca sa trestá. V oblasti sexuality a úcty k životu je naša legislatíva, žiaľ, natolko liberálna a tolerantná, ako keby sa správanie v tejto oblasti nijako nedotýkalo ľudskej osoby.

Namiesto záveru

Toto všetko sú dôsledky rodovej ideológie. Našťastie, naša situácia nie je ešte natolko zlá, ako v iných krajinách. Sme v Božích rukách. Je nevyhnutné čím skôr postaviť spoločenské i legislatívne bariéry, aby sa ďalej nerozširovala. Ideológia rodovej rovnosti je pseudovedecká, má však veľa stúpcov a nedozerné dopady na celú spoločnosť. Je preto v záujme nás všetkých, aby sme túto ideológiu dobre poznali, uvedomili si jej chybné východiská, ale aj „ovocie“, ktoré zanechala v krajinách, kde bola prijatá do legislatívy.

MUŽI, MILUJTE SVOJE MANŽELKY

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

V minulom čísle časopisu sme ponúkli zopár rád ženám – manželkám ako urobiť šťastnými svojich partnerov. Dnes sa zameriame na mužov – manželov.

V dnešnej dobe sa nám, ženám, často zdá, že „gentleman“ už vymreli. Pri hľadaní životného partnera hľadáme niekoho, o koho by sme sa mohli oprieť, niekoho, kto nás ochráni, bude seriózny, zodpovedný a hlavne, bude milovať nás a naše deti. V prípade, že je aj úprimne veriaci a praktizujúci svoju vieru, tak je to výhra na celý život.

Milí páni, toto sú požiadavky každej rozumnej ženy. Nič viac a nič menej. Nám nezáleží na super vzhľade. Netúžime, aby náš muž vyzeral ako filmová hviezda, veď s rokmi pribúdajú aj kilá navyše, či ubúdajú vlasy na hlave a z „Breda Pitta“ je po rokoch zrazu niekto celkom iný. Nie je podstatné ani tučné bankové konto či super „fáro“ pred domom, aj keď pri deťoch sa bez auta dnes ťažko zaobísť... Podstatné je, aby muž miloval svoju manželku, ako o tom píše aj sv. Pavol vo svojom liste.

Prečo je to pre nás, ženy, také dôležité? Ak žena cíti, že je milovaná, je schopná urobiť pre muža a rodinu „všetko.“ To je super predstava. Čo vy na to?

Prijmite zopár rád, drahí muži. Ako dosiahnuť, aby ste boli v manželstve šťastní? Vy aj Vaša manželka? Počas dňa nešetrite komplimentmi. Pochváľte svoju ženu - ako dobre vyzerá, ako výborne navarila, ako sa postarala o deti, o domácnosť. Nemusíte to preháňať. Ak Vám aj niečo nechutí, nekriticizujte. Buďte láskaví a zhovievaví. Nájdite si pre manželku čas a vypočujte si jej starosti a trápenia. Pracujte na prehlbovaní Vášho vzťahu – zdieľajte sa, modlite sa spolu. Pozvite manželku do prírody, divadla, kina, na večeru. Nezabudnite jej pripomenúť, aká je pre Vás dôležitá a ako ju máte radi. Potešte ju kvetom či nečakaným darčekom.

Pri výchove detí buďte ten, kto rieši konflikty a zastupuje svoju rodinu navonok. Vaša manželka je Váš partner, nie Vaša „slúžka.“ Keď sa Vy postaráte o rodinu „zvonka“, ona ju bude ochraňovať „zvnútra.“ Vtedy bude Váš domov radostným domovom. Ak sa necháte ešte viesť Bohom, On požehná všetky námahy a starosti a Vaše manželstvo bude šťastné a požehnané (Ž 128, Ž 112). ■

Národný pochod za život

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ • FOTO: RADOVAN MARCINČIN

Naše spoločenstvo rodín – eRko rodiny Spiš – sa rozhodlo zúčastniť sa Pochodu za život hneď, ako sme sa o ňom dozvedeli. Veľmi nás potešilo, že sa takáto akcia bude konať v Košiciach, európskom hlavnom meste kultúry /života.../. Počas prípravy nás povzbudila i výborná informačná a podporná kampaň zo strany hlavného spoluorganizátora – Konferencie biskupov Slovenska, takže sme si s nadšením pripravili transparent na podporu života a rodiny a mohli sme vyraziť.

eRko rodiny Spiš v Košiciach

Keďže máme všetci malé deti, zvolili sme dopravu vlastnými autami. V nedeľu 22. septembra 2013, nabalení a vybavení rozhodnutím i nadšením, ale aj zvedaví, ako to všetko dopadne, sme vyrazili na cestu. Zdalo sa, akoby všetky autá a autobusy smerovali do Košíc. Predbiehali sme automobily plné viacdetných rodín, mnohé so symbolom Pochodu na oknách. Veselo sme si kývali.

Naše spoločenstvo sa ponajprv vybralo sláviť svätú omšu. „Vytešovali“ sme sa z faktu, že môžeme vojsť do hociktorého kostola a všade nájdeme niektorého otca biskupa.

Keď sme sa posilnili na duchu, prišiel na rad obed z vlastných zásob. Potom sme už smerovali na miesto pochodu – do centra. Len čo sme sa ocitli na námestí, začalo pôsobiť „kúzló“ podujatia, ktoré silnelo každú minútu. Prvé, čo nám udrelo do očí, bol stále sa zvyšujúci počet ľudí okolo nás. Všetci mierili k Dómu sv. Alžbety a k pódiumu, na ktorom sa odohrával hlavný program. Onedlho sme boli obkolesení množstvom davu. Väčšinou to boli rodiny s deťmi, mladí ale aj starší. Stretli sme množstvo rehoľníkov, rehoľných sestier, kňazov či klerikov. Bolo povzbudzujúce vidieť množstvo transparentov, plagátov, letákov, nápisov, ktoré niesli účastníci nad hlavami, a tak jednotne oslavovali najväčší Boží dar – život.

Všetko to bolo také prekvapivé... obrovská masa ľudí, ktorá sa na námestí zhustila až tak, že sa miestami nedalo pohnúť. Zároveň to bolo také prirodzené, že sa nás tam zišlo tak mnoho - veď sme

všetci ľudia, ktorým záleží na rodine a na našich deťoch.

Horko-ťažko sme sa predrali cez park a zaradili do sprievodu a to práve v čase, keď čelo sprievodu už dorazilo späť na námestie. Ani sa nám nechcelo veriť, že vznikol dva a pol kilometrový prúd ľudí. V sprievode sme sa stretli tí, ktorí milujú Boha a život ako jeho najväčší dar, deti, rodinu. Všetci sa na seba usmievali. Aj celkom neznámi ľudia si vymieňali chápané úsmevy, akoby hovorili: kráčame, svedčíme, nedáme sa zastrašiť. Bola v tom sila, spolupatričnosť, jednota.

Sme veľmi povzbudení počtom ľudí, ktorí sa pochodu zúčastnili. Žabomyšie vojny v tlači o počte účastníkov nie sú dôležité. Bolo nás veľa!

Keď sme sa vrátili späť na námestie, program pochodu končil. Všetko dobre dopadlo. Nikomu sa nič zlé nestalo, policajné zložky vlastne nemali čo robiť. A akú radosť sme mali, keď sme „náhodou“ stretli priateľov zďaleka.

Záslužnú činnosť vykonali na tejto akcii aj skauti. I tí naši, spišskí, ktorí boli dobrovoľníkmi pri organizácii dopravy či v detskom mestečku. Ďakujeme všetkým!

Návrat domov bol takmer euforický. Pre niekoho možno silné slovo, ale my sme to takto naozaj cítili. Naše deti vnímali ako samozrejmé, že „sme za život.“ Videli svojich rodičov, starých rodičov, súrodencov nenásilným pochodom - spolu s tisíckami rovnako zmysľajúcich ľudí - prejavit svoj postoj viery.

Sme veľmi šťastní, že sme tam, v Košiciach, mohli byť spolu. ■

Rok viery v Katolíckej jednote

TEXT: VERONIKA KAŠČÁKOVÁ • FOTO: ARCHÍV AUTORA

Svätý Otec Benedikt XVI. apoštolským listom Porta Fidei vyhlásil 11. októbra 2012 Rok viery. Začiatok Roku viery súvisel s dvomi veľkými výročiami a to 50. výročím otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu z vôle blahoslaveného pápeža Jána XXIII. (11. októbra 1962) a 20. výročím zverejnenia nového Katechizmu Katolíckej cirkvi, ktorý Cirkvi daroval blahoslavený pápež Ján Pavol II. ako ovocie zmieneného koncilu s cieľom objasniť všetkým veriacim silu a krásu viery (11. októbra 1992). Rok viery bol ukončený 24. novembra 2013 na slávnosť Krista Kráľa.

Rok viery bol adresovaný každému z nás. Bol vhodnou príležitosťou na to, aby všetci veriaci hlbšie pochopili, že základom kresťanskej viery je „stretnutie s udalosťou, s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie. Aj v dnešných časoch je viera darom, ktorý treba odhaliť, pestovať a svedčiť o ňom, aby Pán dal každému z nás zažiť krásu a radosť byť kresťanom.“ Rok viery bol vyhlásený pre celú Cirkev, pre každú farnosť, pre každú jednu komunitu, aby prinášala o viere svedectvo a bol tiež vhodnou príležitosťou na posilnenie svedectva lásky. Práve o to sme sa usilovali aj v Katolíckej jednote. Prispeli k tomu aj podujatia, ktoré sa konali v Roku viery v našom spoločenstve.

Prednášky

„Viera moja každodenná“ – tak znel názov prednášky na novembrovom a decembrovom stretnutí členov Katolíckej jednoty, ktorú predniesol pán profesor L. Stanček, duchovný otec v Kláštore sestier Božského Vykupiteľa. Prítomným povedal aj tieto slová: „O vieru treba prosiť. Žijeme v predsieni neba - Božie kráľovstvo je medzi nami. Preto si želajme, aby Rok viery v nás vyvolal túžbu vyznať vieru v plnosti a presvedčivo.“

Život, prácu a poslanie zakladateľky Kongregácie Sestier Božského Vykupiteľa, Matky Alfonzy, priblížila členom Katolíckej jednoty v mesiaci január 2013 vo svojej prednáške rehoľná sestra M. Júlia, bývalá generálna predstavená. „Dievča menom Alžbeta Eppingerová, bola už od útlej mladosti nadšená Bohom. Mala veľkú túžbu milovať a poznávať Boha, hovoriť s ním a žiť v jeho prítomnosti, so srdcom obráteným ku Kristovi.“ Sestry sa dodnes držia slov svojej zakladateľky: „Vo všetkom vždy a všade vidím len Boha, Boha samého.“

V mesiaci apríl 2013 v prednáške na tému „Viera a Eucharistia,“ ThDr. Štefan

Boržík, výpomocný duchovný v Spišskej Novej Vsi, povedal: „Eucharistia je pre vieru tajomstvom blízkosti - život z viery je nemysliteľný bez Eucharistie. Viera nič nepotrebuje tak ako Eucharistiu. Potrebuje ju sláviť, prijímať a uctievať ustavičnou adoráciou.“

„Angažovanie sa kresťanov v politike nie je len otázka súčasnosti“ – uviedol v mesiaci máj 2013 Mgr. P. Žmijovský, riaditeľ Domu Charitas sv. Jána Boska, na prednáške „Katolík v politike“ a pokračoval: „Vieme, že už v 2. storočí kresťania zohrávajú svoju úlohu ako občania. Pre prvé kresťanské komunity bolo prirodzené, že učenie Ježiša Krista nemôže ostať schované, ale musí byť ponúknuté ako svetlo na prospech verejného a spoločenského života, aby človek lepšie videl, aby neblúdil kvôli tme nepoznania a beznádeje.“

Cyrilo-metodská tradícia je najvýznamnejšia slovenská tradícia a zaujíma osobitné miesto v celých našich dejinách. Slávnosťou sv. Cyrila a Metoda 5. júla 2012 sa začal v Katolíckej Cirkvi na Slovensku Jubilejný rok zasvätený solúnskym vierozvestom pri príležitosti 1150. výročia od príchodu na naše územie.

Vdp. Jaroslav Štefanko, dekan grécko-katolíckej farnosti Spišská Nová Ves vo svojej prednáške „Sv. Cyril a Metod v Roku viery,“ vyzdvihol svätých apoštolov Cyrila a Metoda, najmä ich zanieťenosť pre Boha. „Ich nadšenie bolo mohutnou iskrou, ktorá zapálila svetlo viery v srdciach našich predkov. Prechádzala generáciami a dnes je rad na nás, aby sme ju odovzdali našim deťom a vnukom.“

Dp. Donát Čarnogurský, duchovný vo Vyšnom Slavkove v prednáške „Význam Cyrilo-metodskej misie a veľkosť slovenských dejín,“ uviedol: „Cyrilo-metodskí žiaci z Devína rozvinuli misiu a vzdelanosť. Bulharsko má veľký kult sv. Cyrila a Metoda, na Slovensku žiaľ, chýba.“

Púte

„Každá púť ma charakter ducha modlitby a obety“ – povzbudení výrokem Sv. Otca Jána Pavla II. na začiatku 3. tisícročia, sa dňa 26. júna 2013 pod duchovným vedením vdp. dekana Antona Miškega uskutočnila púť Katolíckej jednoty do Nitry. Konala sa pri príležitosti Roku viery i Roku sv. Cyrila a Metoda a zároveň z úcty k nim ako patrónom Katolíckej jednoty.

Hlavným cieľom púte bola prehliadka Nitrianskeho hradu, Katedrály sv. Emeráma, návšteva diecézneho múzea, obhliadka morového stĺpa z roku 1750 i bronzového súsošia solúnskych bratov sv. Konštantína - Cyrila a Metoda z roku 1990. V Kostole Na-

Pútnici v Nitre

nebovzatia Panny Márie na vrchu Kalvária slúžil vdp. dekan Anton Mišek pre pútnikov svätú omšu. V Misijnom dome Spoločnosti Božieho slova, v priestoroch Misijného múzea, si pútnici pozreli exponáty z misijných ciest kňazov. Na ceste späť sa zastavili v Kremnici a prezreli si neskorogotický Kostol sv. Kataríny z 15. storočia s odborným výkladom. Bodkou púte bola rozsiahla prednáška bohoslovca Lukáša Stolárika, seminaristu, v ktorej priblížil existenciu Pribinového kostola, postaveného v Nitre okolo roku 828 a pripomenul hlbokú úctu k sv. Cyrilovi a Metodovi - apoštolom Slovanov, za čo mu aj touto cestou patrí veľká vďaka.

Veľkým duchovným zážitkom pre členov Katolíckej jednoty bola púť do Baziliky Panny Márie z La Salette, hlavného centra kultu Panny Márie z La Salette v Poľsku, otvoreného v roku 1912 v meste Debowiec. Konala sa 5. októbra 2013. Cieľom púte bola účasť na pobožnosti Fatimskej soboty so sv. omšou, ktorú v kláštornej kaplnke slúžil pán dekan Anton Mišek. Páter Roman prítomným priblížil históriu tohto pútnického miesta. Vďační za nové poznanie a plní dojemov, pri ceste späť sa pútnici zastavili v poľskom meste Dukla, vo františkánskom kostole, v kaplnke sv. Jána z Dukly, patróna nevidiacich. Pútnici navštívili i Ružencovú záhradu v Nižnej Šebastovej pri Prešove.

Aj my, členovia Katolíckej jednoty, vďační za dar viery, za milosti, za všetko nové poznanie – sa chceme osobitne zamyslieť nad pravdami viery, povzbudiť sa a mať na pamäti to, čo nám zdôraznil Sv. Otec Benedikt XVI.: „Viera je rozhodnutím byť s Pánom a žiť s ním. Dvere viery sú pre nás stále otvorené. Ich prah je možné prekročiť, keď sa ohlasuje Božie slovo a srdce sa nechá formovať premieňajúcou milosťou. Prejsť týmito dverami znamená vydať sa na cestu celý život. Musíme znovu nájsť chuť sýtiť sa chlebom života a Božím slovom verne odovzdávaným Cirkvou.“ ■

Slávme „tradičné“ netradične

TEXT: VERONIKA ČUJOVÁ

Blížia sa najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Všetci si pripomíname príchod Spasiteľa na tento svet. Ježišovo narodenie bolo, je a navždy bude veľkým DAROM od Milosrdného Boha Otca.

Aby sme si tento dar pripomenuli ešte hlbšie i my sa počas Vianoc radi obdarujeme.

Reklamy v novinách, televízii či rozhlase, každodenné plagáty v poštových schránkach už mesiace vopred upozorňujú, že je najvyšší čas premýšľať, čo kúpiť a komu. Všetci však veľmi dobre vieme, že Vianoce nie sú o darčekom, ale je fajn, ak niečo pekné predsa len zaobstaráme...

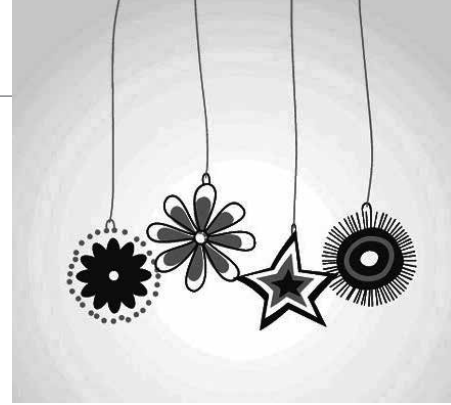
Čo tak vyrobiť darček vlastnými rukami? Nebude mať väčšiu hodnotu? Nenechajte sa odradiť „malinkatosťou“ darčeka. Pozorné oko a vnímavý duch obdarovaného si iste uvedomí, koľko námahy sa za tým skrýva. Najdôležitejšie je, aby v ňom bol kúsok úprimnej lásky. A to sa určite pozná!

Ak to celé „vianočné, biele, zasnežené, jedličkové, betlehenské...“ nie je o darčekom, o čom to teda je?! Keby sme sa spýtali rodičov, čo by ich potešilo, zaiste by

odpovedali: zdravie pre deti, pokoj a láska v rodine. Treba sa jednoducho vrátiť k starému, „patetickému“ - Vianoce sú o láske - takej medziludskej a sú vďaka Láske s veľkým L - o malom Dieťati, ktoré je Bohom.

O láske živenej Láskou sa napísal množstvo kníh. I svätý Pavol ju ospieval v najkrajšom hymne: *„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal. ...Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, ... všetko znáša ... A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska“ (1 Kor 13, 1-13).*

Inšpirovaná biblickou ódou na lásku ponúkam ešte jeden netradičný „darčekový kúsok.“ Možno sa Vám nepodarí pre každého člena rodiny nájsť typ na vlastnoručne vyrobený darček, ale toto

by ste mohli skúsiť... Týždeň – dva pred Štedrým večerom sa začnite správať podľa odporúčaní sv. Pavla – nedovoľte sami sebe byť neúčinným kovom a naprázdno hrajúcim cimbalom. Dokážte, že láska je trpezlivá, keď rodičia budú „húst“ dookola „otrepané požiadavky.“ Pokúste sa o viac - neďať im šancu, aby si na nich spomenuli tým, že ich zrealizujete vopred. Dokážte, že láska všetko znáša vo chvíli, keď sa brat nespravodlivo nahnevá. Cez tento Advent a Vianoce dokážte, že láska nezávidí, nie je pyšná... Chce to veľa odvahy, ale skúste to. Víťazné situácie zapíšte a darujte ako dôkaz ľudskej lásky inšpirovanej Božou dobrotou svojim blízkym. To bude heroický výkon a nádherný vianočný dar!

Prajem Vám odvážne prežitie adventu, požehnané vianočné sviatky a výborné „študijné“ výsledky v ŠKOLE LÁSKY.

Púť po stopách bl. Jána Pavla II.

Pokračovanie zo strany 10

postavená budova Sukienice, kde sa pôvodne predávalo jemné plátno, ktoré nesmelo zmknúť. Dnes tam nájdete suveníry od výmyslu sveta. Pohľad vám však celkom určite pritiahne kostol, stojaci v rohu námestia. Domáci ho volajú jednoducho: Mariacki, čiže Mariánsky kostol. Upúta dvoma nerovnakými vežami. Na tej vyššej z nich je umiestnená zlatá koruna a každú hodinu sa zhora ozve typická znelka, tzv. hejnal, ktorý je pripomienkou na udalosť zo stredoveku, keď hlásnik na veži oznamoval blížiacu sa tatárske nebezpečenstvo. Symbolicky je prerušená vtedy, keď statočného hlásnika zasiahol nepriateľský šíp. Po tejto tradičnej atrakcii už môžeme vstúpiť do samotného kostola, aby sme ostali v nemom úžase. Už mnoho ľudí sa vyslovilo, že tak nádherne vyzdobený kostol ešte nevideli a nedá sa s nimi nesúhlasiť. Centrom kostola je vzácny gotický oltár s výjavmi zo života Panny Márie. Jeho autorom je majster Wit Stwosz, údajne učiteľ nášho Majstra Pavla z Levoče. Keď sa nám podarí odpútať od tej sakrálnej krásy, môžeme z námestia odbočiť do Floriánskej ulice a prísť ku Barbakanu, čo je

vlastne obranná bašta, postavená pred bránou do mesta. Staré mesto bolo kedysi celé obohrnané hradbami so siedmimi bránami, dnes sa na mieste hradieb nachádzajú tzv. planty, čiže zelený veniec stromov, vytvárajúci park okolo mesta. Odtiaľ sa vrátíme na Rynek a cez ulicu sv. Anny sa dostaneme do starej univerzitnej štvrte, kde stojí alma mater Jagelonskej univerzity, jednej z najstarších v strednej Európe.

Tzv. Collegium Maius je dnes historickým múzeom, ale pre nás je dôležité hlavne to, že tu študoval polonistiku Karol Wojtyła, až kým univerzitu nezatvorili nacistickí okupanti. Keď sa Karol Wojtyła rozhodol stať kňazom, musel študovať tajne. Štúdium dokončil po skončení II. sv. vojny. Na Jagelonskej univerzite potom učil etiku, za kňaza bol vysvätený v roku 1946 a biskupom sa stal v roku 1958, keď mal 38 rokov. Počas II. vatikánskeho koncilu, na ktorom sa zúčastnil, ho pápež Pavol VI. vymenoval v roku 1963 za krakovského arcibiskupa.

Keď sa pohneme ďalej na Františkánsku ulicu, dostaneme sa ku arcibiskupskému palácu, kde Karol Wojtyła žil pätnásť rokov. Pri oknách sú aj dnes stopy po kvetoch,

ktoré tu ľudia prinášajú a na nádvorí paláca „stretne“ bl. Jána Pavla II., ako nás zdraví na uvítanie. Je to jeho socha, ktorú tu dal premiestniť z vatikánskych záhrad, lebo vraj nechcel stretávať samého seba na prechádzkach.

Najpôsobivejšie miesto, spojené s účinkovaním toho onedlho svätého pápeža sa však nachádza oproti, vo františkánskom kostole, nádherne dekorovanom, so vzácnymi vitrážami Boha Stvoriteľa. Pri vchode do kostola, v druhej lavici vľavo, bl. Ján Pavol II. zvykol kľačať a modliť sa. Zo svojho sídla to mal len „na skok.“ Dnes je na „jeho“ mieste pamätná tabuľa. Kto by si tam nechcel aspoň na chvíľu posediť?

A sme späť pod Wawelom, pri Visle, nohy máme možno unavené, ale duše pokriali a načerpali silu, ktorú nám vyprosujú i svätí v nebi a veľmi mocne náš Karol Wojtyła – milovaný pápež.

Nedaleko Krakova je ešte jedno miesto, silne zviazané s týmto človekom, sú to *Lagiewniki, Sanktuárium Božieho milosrdenstva. O ňom si porozprávame nabudúce.*

Program bohoslužieb počas VIANOČNÉHO OBDOBIA

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier	Dom dôchodcov
Štedrý deň 24. 12. 2013 /utorok/	6:45 16:00 deti 24:00	6:00 24:00	24:00	
Narodenie Pána 25. 12. 2013 /streda/	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00 15:00 *	8:00 9:15 10:30	9:15
Sv. Štefan 26. 12. 2013 /štvrtok/	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Nedeľa Svätej rodiny 29. 12. 2013 /nedeľa/	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Sv. Silvester 31. 12. 2013	6:45 16:30	6:00 18:00	16:30	
Druhá nedeľa po Narodení Pána 5. 1. 2014	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Slávnosť Panny Márie Bohorodičky 1. 1. 2014 /streda/	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Zjavenie Pána Traja králi prikázaný sviatok 6. 1. 2014	8:00 ** 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15

Poznámky:

* *Pobožnosť pri jasličkách.*
** *Pri tejto svätej omši bude požehnanie trojkrálovej vody.*

Sviatosť zmierenia pred Vianocami 2013

18. 12. 2013

/streda/ –
Farský kostol
v Spišskej Novej Vsi –
14.00 – 16.30 h.

21. 12. 2013 /
sobota/ – Farský
kostol v Spišskej
Novej Vsi –
9.00 – 12.00 h
14.00 – 16.30 h.

22. 12. 2013
/nedeľa/ –
Svätyňa Božieho
milosrdenstva –
sídliisko Západ –
14.00 – 16.30 h.

Kontakty a úradné hodiny

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19

www.fara.sk/snv
rk.fara.snv@centrum.sk

STRÁNKOVÉ HODINY

Pondelok - Piatok
09.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

Podakovanie za podporu

Vážení čitateľa a dobrodinci!
Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Výrobné náklady jedného výtlačku sú 0,50 Eur. Služia na financovanie základných režijných nákladov a tlače časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hoci ktorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3413883001/5600.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži mu na oslavu. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

Bohoslužobný poriadok vo farnosti Spišská Nová Ves

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pondelok	6:45 18:00 *	6:00	
Utorok	6:45 18:00 *	6:00	17:00
Streda	6:45 12:00 18:00 *	6:00	
Štvrtok	6:45 18:00 *	6:00	
Piatok /okrem prvého/	6:45 18:00	6:00 16:30 deti 18:30 mládež	
Prvý piatok	6:45 18:30	6:00 16:30 deti	
Sobota	6:45 18:00	6:00	
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30
Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 17:00	17:00

	Nemocnica	Dom dôchodcov
Sobota	16:00	
Nedeľa		9:15
Prikázaný sviatok cez týždeň		9:15

Poznámky: *Svätá omša o 18.00 h je počas prvopiatkového týždňa vo Farskom kostole /nie v Malom/ a počas neprvopiatkových týždňov v Malom kostole /nie vo Farskom/.

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach. V prvopiatkový týždeň v pondelok od 17.30 h, v stredu od 10.00 h do 12.00 h, vo štvrtok od 16.30 h a piatok od 16.00 h do 17.30 h.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Bohoslužby na webe:
www.fara.sk/snv

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.fara.sk/snv **E-mail:** rk.fara.snv@centrum.sk. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail redakcie:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** PaedDr. ThLic. Anton Mišek. **Šéfredaktorka:** Ing. Viera Kubovčíková **Redaktori:** Mgr. Pavol Garbier, Ing. Iveta Mitriková, Mgr. Mária Čujová, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitriková, PhDr. Lucia Smolejová, ThLic. Marián Majzel a externí dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1300 ks. **Sadzba a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák **Technické spracovanie:** Tlačiareň Kežmarok. **Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 13. december 2013. **Uzávierka budúceho čísla je 10. február 2014. Príspevky zasielajte do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.**

Milí kamaráti,

blížia sa Vianoce - čas, kedy všetkým ľuďom „zmäknú“ srdcia; čas, v ktorom sú ľudia k sebe lepší, ohľaduplnejší a viac ako inokedy myslia jeden na druhého. Vianoce sú časom, kedy si pripomíname, že na svet prišla Láska.

V mestečku Betlehem sa v chudobnej maštálke narodil Spasiteľ sveta – malý Ježiško. Uctiť si Ho prišlo veľa ľudí. Medzi inými aj traja mudrci z Východu.

Pozývam Vás zamyslieť sa nad touto udalosťou:

CIEĽ: To, čo spájalo všetkých troch mudrcov, bol cieľ cesty - Ježiš Kristus.

OCHOTA: Keď sa dozvedeli, že sa má narodiť nový Kráľ, ochotne vzali svoje dary a rýchlo sa vybrali na cestu.

SPOLOČENSTVO: Počas cesty sa im spolu išlo určite veselšie. Pomáhali si a navzájom sa jeden od druhého učili.

MÚDROSŤ: Mudrci veľa študovali, a tak poznali čas, kedy sa Ježiš narodí.

DÓVERA: Na oblohe spozorovali hviezdu a dôverovali jej, že ich dovedie k cieľu.

RADOSŤ: Keď prišli do Betlehema a našli Ježiška, s veľkou radosťou mu odovzdali pripravené dary.

1. úloha

Keď správne poukladáš písmenká, zistíš, ako sa volali traja mudrci.

ŠAPRAG .....

CHALIMER .....

RÁZTALBA .....

Aj Vy, deti zo Spišskej Novej Vsi, môžete byť ako traja mudrci z Východu, ktorí nasledovali hviezdu a došli do cieľa. Ako?

Mám pre Vás malý návod:

CIEĽ: To, čo spája nás všetkých, je cieľ cesty - Ježiš Kristus.

OCHOTA: Stačí, keď ochotne obetujete svoj voľný čas a v piatok popoludní o 16.30 h sa vyberiete do Kostola Nepoškvrneného Počatia Panny Márie (Malého kostola) v Spišskej Novej Vsi.

SPOLOČENSTVO: V kostolíku stretnete veľa kamarátov, ktorí tak ako Vy, idú po ceste viery. Spoločne môžete vytvoriť jedno spoločenstvo, ktoré si navzájom pomáha a vzájomne sa učí.

Malý Ježiško

MÚDROSŤ: Počas svätej omše sa budete spolu modliť, spievať, poznávať Boha i mnohých svätých.

DÓVERA: Nájdete si priateľov, ktorým budete môcť dôverovať.

RADOSŤ: Môžete si vyskúšať službu lektora i žalmistu alebo niešť obetné dary.

Chlapci sa môžu pridať k miništrantom. Čaká na Vás i spevácky zbor Svetlušky, v ktorom máte šancu spievať alebo hrať na hudobnom nástroji. Zažijete pri tom veľa radosti.

Atmosféru piatkových detských svätých omší Vám môžu priblížiť i tieto fotografie:

Detská sv. omša

2. úloha

Napište, ako sa Vám páčilo na detskej svätej omši.

SPRÁVNE RIEŠENIA ÚLOH NAPIŠTE NA LÍSTOK SO SPÄTNOU ADRESOU A NALEPENÝM KUPÓNOM Z FARSKÉHO ČASOPISU 4/2013 A VLOŽTE ICH DO SCHRÁNKY S LOGOM „DETSKÝ KÚTIK“ V MALOM KOSTOLE. MENÁ VÍTAZOV SA DOZVIE-TE NA DETSKEJ SVÄTEJ OMŠI DŇA 28. 2. 2014.

Víťazmi z čísla Farská rodina 3/13 sa stali Dominika a Magdaléna Filippové.

Prajem Vám všetkým krásne a požehnané vianočné sviatky.

Vaša Vranka Danko